vite ſue. facit ſibi nidũ de lignis aromaticis q̃ ex calore ſol' accendũt
⁊ fenix deſcẽdẽs i ignẽ ꝯburit. ⁊ ex cineribꝰ ill' aliꝰ fenix naſcit̃. Si natu
ra poteſt de cineribꝰ viuũ fenicẽ educere multo magis põt xp̃s qui ẽ
ꝯditor nature de cineribꝰ corpis humani hoiẽm ꝓducere vel reſuſ
citare Jo. v. Hec ẽ volũtas patris mei qui miſit me vt omnes q̃ vi.
ſi. ⁊ credit i eum ha. vitam eter. ⁊ ego re. eũ in no. die. Ad hanc vitã
nos reſuſcitet qui ſine fine viuit ⁊ regnat amen.

¶ Item alius ſermo. De feſtiuitate paſchali. xxvii.

Hec dies quam fecit dñs exultemus ⁊ letemur in ea. pſ. Pꝰ
auram pluuialẽ ſequit̃ ſerenitas pꝰ tẽpeſtatem tranquillitas
magna pluuia fuit in die paſceues. non ſolum lacrimarũ
q̃ fluxerũt de ocul' xp̃i ⁊ matris ſue ꝫ etiã ſangnis qui fluxit de diuer-
ſis ꝑtibus corpis xp̃i. ⁊ tanta fuit tempeſtas penaꝝ ⁊ miſeriaꝝ ꝙ
xp̃s in nauicula crucis ſubmerſus fuit ſm id pſ. Ueni i altitudinem
maris. i. amaritudinis penaꝝ. ⁊ tempeſtas dimiſit me. Hodie vero
xp̃o reſurgẽte magna ſerenitas ⁊ trãquillitas facta ẽ non ſolũ quã-
tũ ad xp̃m qui reſurrexit ⁊ dr̃e potuit id pſ. Conuertiſti planctũ me
um i gaudiũ mihi. ꝫ etiã quãtum ad mr̃em eiꝰ ⁊ oẽs diſcipulos q̃ de
ipſiꝰ reſurrectõe letificati fuerũt quoꝝ exẽplo omnes fideles hodie
ſpũaliter exultare dñt. iõ dic̃ ꝓpheta Hec dies quã fec̃ dñs ⁊c̃. In qui
bus v̾bis duo tangũtur ꝑmũ eſt huiꝰ feſti ſolẽnitas admirabil'. 2m
fideliũ iocunditas ꝯmẽdabil'. primũ ibi Hec dies quã fecit dñs. 2m
ibi exultemꝰ ⁊ letemur in ea. Nota ꝙ hodie letare ⁊ gaudere dẽmꝰ
ꝓpter quatuor. Primo quia amicus nr̃ xp̃s exaltatur. Scḋo quia
aduerſarij nr̃i dyaboli poteſtas humiliat̃. Tertiõ qꝛ captiuꝰ nr̃ libe-
ratur. Quarto qꝛ ſpes vite eterne nobis preparat̃. Primo dico ꝙ ami
cus nr̃ xp̃us exaltat̃ qui eni humiliatus fuerat. miſerabiliter moriẽ
do. hodie mirabil'r exaltatur reſurgẽdo. phil. ij. Humiliauit ſe factꝰ
obe. vſqꝫ ad mortem mortẽ aũt crucis. ꝓpter quod ⁊ deꝰ exaltauit
illũ ⁊c̃. iõ hodie dẽs exultare ⁊ gaudẽ Si frat̃ tuꝰ egrotaret et con
ualeſcẽt iuſte gauderes. multo magis gaudere dẽs. ex quo xp̃s qui
frat̃ tuꝰ eſt ſm naturã humanã. qui ꝓpter te infirmatus et mortu-
us fuit in cruce. hodie de omnibꝰ infirmitatibꝰ ſuis ꝯualuit. ⁊ a mor
te reſurrexit. vñ in pſona celeſtis pr̃is dr̃ ad quẽlibet fidelem. Luc.
xv. Oportet te fili gaudere. quia frater tuus mortuus fuit ⁊ reuixit
perierat ⁊ inuentus eſt gaudere inquã debes non in vanitatibus ſic

multi faciunt qui gaudēt ꝓpter h̄ ꝙ debent comedere carnes eligūt
ceſarem. mouent diſſolutōnes in eccl'ia ⁊ in platea. ꝫ gaudere dēs
gaudio ſpirituali. de h̄. ſ. ꝙ xp̄s hodie te corpore ſuo cibauerit a po/
teſtate dyaboli liberauit celū tibi reſerauit. iō debes gaudere ⁊ deū
laudare. pſalmiſta. Exultate iuſti in domino rectos decet laudatio.
¶ Secundo dico ꝙ aduerſarij noſtri poteſtas humiliatur. yſaye.
.xxix. Addēt mites leticiam. ⁊ paupes in ſancto iſrael exultabunt.
quoniam defecit qui preualebat conſūmatus ē illuſor. i. diabol⁹ q̄
omnib⁹ hōibus ante xp̄i paſſionem p̄ualuit in h̄ ꝙ omnes animas
quātūcūqꝫ ſcās in iferno detinuit. iſte hodie defecit qꝛ xp̄o q̄ aīas ſā
ctoꝝ pr̄m de limbo ꝓduxit. reſiſtere nō potuit. illuſio illius ꝯſeruata
ē qꝛ de cetero ſanctis illudē non pōt. Si hēres īimicū forte q̄ ſemp
vellz tibi nocē cui nō poſſes reſiſtē ſi ille i tm̄ hūiliaret ꝙ nō poſſz ti
bi aliquā vim īferre. nonne gaudēs de hoc vtiqꝫ. ſic gaudeas. quia
dyabol⁹ q̄ eſt inimic⁹ tuus crudeliſſim⁹ hodie in tm̄ eſt hūiliat⁹ ⁊ cō
fuſ⁹. ꝙ nec ad pcēm nec ad īfernū potēit te pertrahē niſi ei cōſētias.
i. R. ij. Exultauit cor. meū in dn̄o ⁊ exal. ē cornu me. i. ſpes mea i do
mio dilatatū eſt os meū ſup īimicos me. ⁊ ſeq̄tur arc⁹ fortiū. i. dēo/
num ſupatus ē. ⁊ infirmi. i. hoīēs accincti ſunt robore Grego⁹. De
bilis ē hoſtis qui nō poteſt vincē niſi volētē. Tertō dico ꝙ captiuus
nr̄ libēatur. ps. In cōuertēdo dn̄s captiuitatē ſyon. i. fidelīū. fcī ſu/
m⁹ ſicut ꝯſolati. Tūc repletū eſt gaudio os nr̄m. ⁊ ling. nr̄a exul. q.
.d. Ideo exulto quia i ſpū video ꝙ xp̄s captiuitatē fidelium de lym
bo libēauit. Ecce dauid exultauit de liberatōe futura. qui tamen itu
rus erat in ip̄am captiuitatē. exulta tu de liberatōe iam facta. quia
ſi deo fideliter ſuieris. nunqꝫ ad illam pueniés. O quantum deſide
rabant ſancti pr̄es in lymbo liberatōnem eorum. vnd̄ de ipſis canit
eccl'ia. Popul⁹ qui tēbatur in morte captiuus voce lacriabili clama
uerat. Aduenisti deſiderabilis quē expectabamuſ i tenebris vt edu
cēs hac nocte vinculatos de clauſtris. te noſtra vocabant ſuſpiria
te larga req̄rebant lamenta tu factus es ſpes deſolatis cōſolatō in
tormentis. Multum gaudere poterant qui diu in lymbo detenti fue
rant. Aliqui per mille annos. Aliqui per duo milia annorum. Ali/
qui per quinque milia cum audiſſent quod Chriſtus redemptor eo
rum ad eos deſcenderet. ⁊ angeli preeūtes clamarent. Tollite por
tas veſtras ⁊ eleuami porte etn̄. ⁊ introibit rex glē. Cōgaude eis q̄

hodie de tam lōga captiuitate erepti ſunt. Si frater tuus multo tem
pore fuiſſet in captiuitate certe de eius liberatōne multū gaudēs ꝛ li
beratori grās ageres. exulta ergo hodie de humani generis redem
ptōne ꝛ deo grās age. Nota ꝙ prēs ſancti hodie liberati ſunt de lim
bo ſicut filij iſrael de egipto. Jō hec eſt dies leticie in cuꝰ ſignū canti
cū leticie. ſ. alleluya. hꝫ tpe in eccleſia maxime frequētatur. Quarto
dico ꝙ ſpes etne vite noƀ preparat̄. i. pe. i. Bn̄dictus deꝰ ꝛ pater do
mini nr̄i ieſu chriſti q̄ ſm magnā miam ſuā regenerauit nos in ſpē
viuā p reſurrectōnē ieſu xp̄i ex mortuis Spes vite etne noƀ facta ē
cū nr̄is meritis ad mortez generati eſſemꝰ ſua mia regenerauit nos
ad vitā. Sic dilexit vitā noſtrā vt ꝓ hac filium ſuū morti exponeret.
ꝛ morte p reſurrectōnē deſtructa ſpem nobis. exēplū qꝫ reſurgendi
oſtenderet. Exulta hodie qꝛ magna ſpes de eterno gaudio tibi facta
eſt. Sic ei hodie xp̄s reſurrexit. ꝛ poſtea i celū aſcēdit ſic tu dēs p xp̄i
adiutoriū in die nouiſſimo letāter reſurgē. ꝛ ad etnā vitā in qua nū
q̄ꝫ morieris puenire. yſa. lxi. Gaudēs gaudebo in dn̄o ꝛ exultabit a
nima mea in deo meo. qꝛ induit me veſtimēto ſalutis ꝛ idumento
leticie circūdedit me. tūc implet̄ id Apo. xxi. Abſterget deus oēm
lacrimā ab oculis eorū. ꝛ mors vltra nō erit neqꝫ luc. neqꝫ cla. neqꝫ
do. erit vltra que pria abierūt. Rogemus. ⁊c.

¶ Feria ſcd̄a poſt paſcha. Sermo.

ET coegerūt illū dicētes mane nobcū dn̄e qm̄ adueſpaſcit ꝛ
iclīata eſt iā dies luc. vltio. Heri xp̄s dignatꝰ ē ad nos vē-
re qn̄ corpꝰ xp̄i pcepimꝰ mō dēmꝰ eū inuitare vt dignetur
apud nos manē. modicū eſt ꝙ venit ad nos niſi etiā maneat apud
nos. eo ꝙ multi p totā q̄dragesimā xp̄m p deuotas orones inuita
uerūt ad q̄s xp̄s heri venit q̄ nec p vnā noctē ſecū pmanere pmiſe
rūt ſꝫ heu p pcc̄m eadē die de cordis hoſpitō eiecerūt. hoc mō tu nō
debes facere ſꝫ eum q̄ venit ad te inuita vt tecum maneat. O hoſpes
amantiſſime ieſu chriſte mane nobiſcum ad noſtrum auxilium ꝛ re
fugium. Heri veniſti ad noſtri cordis hoſpiciū. mane inquā qm̄ ad-
ueſpaſcit. i. deuotōis calor ꝛ lux bone ouerſatōnis tenebreſcit. ꝛ niſi
māſeris nox mōrlis culpe futura ē. dies eni ſe iam inclinauit. quia
vita nr̄a ad mortis occaſum ꝓpeat. exēplo diſcipulorꝫ de quibus dr̄
hic. Et coegerunt illum dicentes mane nobiſcum domine ⁊c. In
quibus verbis diſcipuli commendantur a tribus. ¶ Primo ex eo